

การค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : สาธารณรัฐมาเลเซีย*

นางสาวอรพรรณ แซ่เอี้ยว^๑

๑. บทนำ

บทความนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ภายในประเทศสมาชิกอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยทำการศึกษาต่อเนื่องจากกรณีศึกษาการค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : ฟิลิปปินส์^๒ กัมพูชา^๓ บรูไน^๔ สปป.ลาว^๕ และเวียดนาม^๖ ซึ่งอยู่ระหว่างการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ (Trafficking in Persons Report June 2017)^๗ ที่จัดทำขึ้นโดยสหรัฐอเมริกา โดยบทความนี้จะศึกษาปัญหาการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย^๘ ซึ่งเป็น ๑ ใน ๖ ประเทศสมาชิกอาเซียนที่ถูกจัดให้อยู่ใน Tier 2^๙ ของการค้ามนุษย์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ ด้วยตระหนักดีว่าการค้ามนุษย์เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างร้ายแรง และอาเซียนเป็นหนึ่งในภูมิภาคที่ประสบปัญหาการค้ามนุษย์ โดยมีหลายประเทศในอาเซียน

* บทความนี้เผยแพร่เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

^๑ นักวิเคราะห์และจัดทำข้อมูลกฎหมาย ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๒ อรพรรณ แซ่เอี้ยว, “การค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : สาธารณรัฐฟิลิปปินส์”, ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๖๑.

^๓ อรพรรณ แซ่เอี้ยว, “การค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : ราชอาณาจักรกัมพูชา”, ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๖๑.

^๔ อรพรรณ แซ่เอี้ยว, “การค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : บรูไนดารุสซาลาม”, ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๖๑.

^๕ อรพรรณ แซ่เอี้ยว, “การค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”, ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๖๑.

^๖ อรพรรณ แซ่เอี้ยว, “การค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียน พ.ศ. ๒๕๖๐ : สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม”, ฝ่ายอาเซียนและกิจการต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, ๒๕๖๑.

^๗ Department of State USA, “Trafficking in Persons Report June 2017. ”, Accessed 1 May 2018, <https://www.state.gov/documents/organization/271339.pdf>

^๘ *Ibid*, p.265.

^๙ Tier 2 หมายถึง ประเทศที่รัฐบาลไม่ได้กระทำตามมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมายคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ (TVPA) อย่างเต็มที่ แต่ก็มีความพยายามอย่างสำคัญที่จะนำตนเองเข้าสู่มาตรฐานของกฎหมายคุ้มครองเหยื่อมนุษย์

เป็นทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางของการค้ามนุษย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทั้งในระดับภูมิภาคและในระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง และการศึกษาสถานการณ์การค้ามนุษย์ ตลอดจนการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ และการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศให้ถ่องแท้ จะช่วยให้ทราบถึงปัญหาและสาเหตุของการค้ามนุษย์ที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาแนวทางในการแก้ไขและป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ในอาเซียนได้ดียิ่งขึ้น

๒. สถานการณ์การค้ามนุษย์ในมาเลเซีย

สถานการณ์การค้ามนุษย์ในมาเลเซียตลอดระยะเวลากว่า ๕ ปี ที่ผ่านมา มาเลเซียเป็นทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางของการค้ามนุษย์ แต่ส่วนใหญ่มาเลเซียจะเป็นประเทศต้นทางและประเทศทางผ่านของการค้ามนุษย์ทั้งเหยื่อที่เป็นเพศชาย สตรี และเด็ก ทั้งนี้ เหยื่อที่เป็นเพศชายมักถูกค้ามนุษย์เพื่อบังคับใช้แรงงาน ส่วนเหยื่อที่เป็นสตรีและเด็กมักถูกค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ โดยพบว่าแรงงานต่างชาติจำนวนกว่าร้อยละ ๒๐ ในมาเลเซียเป็นแรงงานที่อพยพย้ายถิ่นฐานมาจากบังกลาเทศ อินเดีย เนปาล เมียนมา อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และประเทศอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งส่วนใหญ่เข้ามาয়มาเลเซียโดยฝ่าฝืนกฎหมาย และมีแรงงานต่างชาติบางรายที่ต้องตกเป็นเหยื่อแรงงานซัดหนี่ (debt bondage) ในมาเลเซีย เนื่องจากไม่สามารถหาค่านายหน้าหรือค่าตอบแทนในการจัดหางานให้แก่ค่านายหน้าหรือผู้จัดหางานได้ อีกทั้งยังมีค่านายหน้าหรือผู้จัดหางานบางรายในประเทศต้นทางของแรงงานต่างชาติเหล่านี้ที่สร้างภาระค่าใช้จ่ายแก่แรงงานดังกล่าวก่อนที่จะพวกเขาจะถูกส่งไปถึงมาเลเซีย ทำให้แรงงานเหล่านี้ต้องตกเป็นเหยื่อแรงงานซัดหนี่ และเคยมีนายหน้ารายใหญ่ของมาเลเซียที่ต้องรับผิดชอบอันเนื่องมาจากการค้ามนุษย์ รวมทั้งการสมรู้ร่วมคิดและการทุจริตในกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในการกระทำความผิดด้วย ซึ่งการกระทำเหล่านี้เป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญที่คอยกีดขวางความพยายามในการจัดการปัญหาการค้ามนุษย์ของมาเลเซียและเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าสนับสนุนให้เกิดการค้ามนุษย์ขึ้นได้ และยังคงส่งผลกระทบต่อระบบการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจคนเข้าเมืองของรัฐบาลมาเลเซีย การเรียกเก็บภาษีของแรงงานต่างด้าว และกระบวนการอื่น ๆ ในทางบริหารของรัฐบาลมาเลเซียอีกด้วย อนึ่งจากการตรวจค่ายผู้อพยพและพื้นที่ส่วนใหญ่บริเวณชายแดนติดกับประเทศไทยพบว่า มีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมาเลเซียบางรายที่สมรู้ร่วมคิดในอำนวยความสะดวกสำหรับการลักลอบนำเข้าแรงงานต่างชาติที่อาจตกเป็นเหยื่อการกระทำความผิดได้ อย่างไรก็ตาม ยังไม่ปรากฏข้อมูลแจ้งชัดว่า ได้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมาเลเซียถูกจับกุมจากการกระทำความผิดดังกล่าวหรือไม่

ข้อมูลตามรายงานพบว่ามีการกระทำทั้งถูกกฎหมายและโดยฝ่าฝืนกฎหมายต่อแรงงานต่างชาติดังรายในโรงงานอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มและอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรม การก่อสร้าง และโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า ตลอดจนคนรับใช้ในมาเลเซีย ที่ชี้ให้เห็นถึงการบังคับใช้แรงงาน เช่น การยึดหนังสือเดินทาง การละเมิดสัญญา การจำกัดเสรีภาพ และการระงับค่าจ้าง เป็นต้น ซึ่งการละเมิดสัญญาจ้างแรงงานและการยึดหนังสือเดินทางนั้น เป็นกรณีที่เกิดขึ้นอย่างแพร่หลายในมาเลเซีย และถึงแม้ว่ากฎหมายของมาเลเซียจะอนุญาตให้นายจ้างยึดหนังสือเดินทางของลูกจ้างได้ แต่จะทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของลูกจ้าง แต่ในทางปฏิบัติเป็นการยากที่จะตรวจสอบได้ว่าลูกจ้างหรือแรงงานได้ให้ความยินยอมนั้น ได้ให้ความยินยอมโดยสมัครใจหรือไม่ และนายจ้างบางรายอาจยึดหนังสือเดินทางของลูกจ้างไว้เพียงเพราะว่าต้องการกีดกันไม่ให้ลูกจ้างย้ายงานก็ได้

แรงงานต่างชาติที่เป็นหญิงสาว ซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานอย่างถูกกฎหมายในร้านอาหาร โรงแรม และร้านเสริมสวยในมาเลเซีย แต่กลับถูกบังคับให้ค้าประเวณี และมีหญิงสาวชาวเวียดนามจำนวนหนึ่งที่ถูกลักพาไปแต่งงานในมาเลเซียและจบลงด้วยการถูกบังคับให้ค้าประเวณีเช่นกัน

อย่างไรก็ดี ผู้อพยพเข้าเมืองยังคงเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย โดยพบว่าผู้อพยพเข้าเมืองที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ในมาเลเซียจำนวนประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ราย ต้องไร้สถานะที่เป็นทางการและไม่สามารถขออนุญาตทำงานอย่างถูกกฎหมายในมาเลเซียได้ ทำให้พวกเขาต้องตกอยู่ในความเสี่ยงที่จะถูกค้ามนุษย์ และมีผู้อพยพหลายรายที่ต้องตกเป็นหนี้อันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการอพยพเข้าเมือง ซึ่งผู้ค้ามนุษย์มักใช้มันเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้อพยพกลายเป็นเหยื่อแรงงานขูดรีด (debt bondage) และมีเด็กจากกลุ่มผู้อพยพในคาบสมุทรของมาเลเซียที่ถูกบังคับให้เป็นขอทานด้วย

๓. การฟ้องร้องดำเนินคดีค้ามนุษย์ในมาเลเซีย

รัฐบาลมาเลเซียพยายามขยายขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย โดยอาศัยพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ([Anti-Trafficking in Persons Act, 2007](#)) ที่บัญญัติห้ามการค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบ^{๑๐} ซึ่งรวมถึงการให้ความช่วยเหลือหรือบริการใด ๆ เพื่อสนับสนุนหรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการค้ามนุษย์ และการแสวงหาผลประโยชน์จากการค้ามนุษย์ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ครอบคลุมถึงมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ การให้ความช่วยเหลือ ความ

^{๑๐} PART I 2. In this Act, unless the context otherwise requires— “trafficking in persons” or “traffics in persons” means the recruiting, transporting, transferring, harbouring, providing or receiving of a person for the purpose of exploitation;

คุ้มครอง และความคุ้มครองแก่เหยื่อและผู้แจ้งข่าวหรือผู้ฟ้องคดีค้ามนุษย์ ตลอดจนมาตรการในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด และได้กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดไว้ โดยมีโทษจำคุกสูงสุดถึง ๒๐ ปี และมีโทษปรับสูงสุดถึง ๕๐๐,๐๐๐ ริงกิตมาเลเซีย^{๑๑} ซึ่งถือว่าเป็นอัตราโทษที่มีความเหมาะสมและได้สัดส่วนเมื่อเทียบกับการกระทำความผิดอาญาร้ายแรงอื่น ๆ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลมาเลเซียได้จัดให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการต่อต้านการค้ามนุษย์ไปแล้วกว่า ๑,๖๐๐ คน ที่นอกจากจะมุ่งไปที่มาตรการในการคุ้มครองเหยื่อแล้ว ยังมุ่งไปที่การใช้บังคับกฎหมาย และการฟ้องร้องดำเนินคดีด้วย

โดยภาพรวมในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลมาเลเซียได้เพิ่มพยายามในการใช้บังคับกฎหมายเพื่อฟ้องร้องดำเนินคดีค้ามนุษย์ให้มากขึ้นจากปีก่อน ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมีรายงานว่าในปีดังกล่าว รัฐบาล ได้ทำการสืบสวนสอบสวนคดีที่ต้องสงสัยว่าเป็นการค้ามนุษย์จำนวน ๕๘๑ คดี ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำการสืบสวนสอบสวนคดีต้องสงสัยจำนวน ๑๕๘ คดี)

^{๑๑} PART III ... 12. Any person, who traffics in persons not being a child, for the purpose of exploitation, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding fifteen years, and shall also be liable to fine.

13. Any person, who traffics in persons not being a child, for the purpose of exploitation, by one or more of the following means: (a) threat; (b) use of force or other forms of coercion; (c) abduction; (d) fraud; (e) deception; (f) abuse of power; (g) abuse of the position of vulnerability of a person to an act of trafficking in persons; or (h) the giving or receiving of payments or benefits to obtain the consent of a person having control over the trafficked person, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not less than three years but not exceeding twenty years, and shall also be liable to fine.

14. Any person, who traffics in persons being a child, for the purpose of exploitation, commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not less than three years but not exceeding twenty years, and shall also be liable to fine. Offence of profiting from exploitation of a trafficked person

15. Any person who profits from the exploitation of a trafficked person commits an offence and shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding fifteen years, and shall also be liable to a fine of not less than fifty thousand ringgit but not exceeding five hundred thousand ringgit.

16. In a prosecution for an offence under section 12, 13 or 14, it shall not be a defence that the trafficked person consented to the act of trafficking in persons.

17... - 24...

และได้เริ่มฟ้องร้องดำเนินคดีค้ามนุษย์กับผู้ต้องหาจำนวน ๑๗๕ ราย ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ฟ้องร้องดำเนินคดีค้ามนุษย์กับผู้ต้องหาจำนวน ๓๘ ราย) และตัดสินลงโทษผู้ค้ามนุษย์จำนวน ๓๕ ราย ประกอบด้วย ผู้ค้ามนุษย์ด้านแรงงานจำนวน ๑๘ ราย และผู้ค้ามนุษย์ทางเพศจำนวน ๑๗ ราย ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตัดสินลงโทษผู้ค้ามนุษย์ไปจำนวน ๗ ราย) ทั้งนี้ ในจำนวนผู้ค้ามนุษย์ที่ถูกตัดสินลงโทษในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๓๕ รายข้างต้น มีผู้ค้ามนุษย์จำนวน ๒๙ ราย ที่ถูกตัดสินลงโทษโดยอาศัยพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่วนอีกจำนวน ๖ ราย ถูกตัดสินลงโทษโดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ๆ ของมาเลเซีย อาทิ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (Immigration Act) และประมวลกฎหมายอาญา (penal code) โดยมีผู้ค้ามนุษย์จำนวน ๑๔ ราย ที่ถูกตัดสินลงโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ - ๑๐ ปี ในขณะที่มีผู้ค้ามนุษย์จำนวน ๘ ราย ได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๓ ปี ส่วนที่เหลืออีกจำนวน ๙ ราย ได้รับโทษจำคุกต่ำกว่า ๑ ปี และอีกจำนวน ๔ ราย ไม่ต้องรับโทษจำคุก แต่ได้รับโทษปรับซึ่งในขณะที่ยังทำรายงาน พ.ศ. ๒๕๖๐ นี้ พบว่าสำนักงานอัยการสูงสุด (attorney general's chambers) กำลังดำเนินการเพื่อยื่นอุทธรณ์สำหรับผู้ค้ามนุษย์จำนวน ๑๓ ราย ที่พิจารณาแล้วเห็นว่าได้รับโทษไม่เหมาะสมเพียงพอ

รัฐบาลมาเลเซียได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อใช้บังคับกฎหมาย กำหนดหลักเกณฑ์ และดำเนินงานในการสืบสวนสอบสวนและการคัดกรองเหยื่อการค้ามนุษย์ รวมทั้งจัดให้มีการฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับเทคนิคในการสืบสวนสอบสวน การค้นหาและการคัดกรองเหยื่อการค้ามนุษย์ที่มีมูลค่าสูง ทั้งนี้ คณะทำงานดังกล่าวได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และในระหว่างจัดทำรายงานนี้ คณะทำงานดังกล่าวได้ปฏิบัติภารกิจสำเร็จลุล่วงไปแล้ว ๔ ภารกิจ รวมทั้งได้เข้าตรวจค้นเพื่อจับกุมสมาชิกในโรงงานรังนกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย ทั้งยังสามารถคัดกรองเหยื่อในปฏิบัติการดังกล่าวได้จำนวน ๑๗๒ ราย และรัฐบาลมาเลเซียได้ขยายระยะเวลาดำเนินงานของคณะทำงานฯ ในช่วงหกเดือนแรกนี้ ไปจนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้านสำนักงานตำรวจแห่งชาติของมาเลเซีย (Royal Malaysia Police) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหลักในการใช้บังคับกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังคงเดินหน้าให้บริการแก่ประชาชนและทำหน้าที่กำกับดูแลหน่วยเฉพาะกิจด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ (specialized anti-trafficking unit) ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ๒๓๕ คน ทั่วประเทศ ในขณะที่กรมแรงงาน (labor department) ได้แต่งตั้งทีมงานเฉพาะกิจสำหรับใช้บังคับกฎหมายต่อต้านการค้ามนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ๓๐ คน และสำนักงานอัยการสูงสุดได้แต่งตั้งรองอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านการค้ามนุษย์เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อีกจำนวน ๑๐ คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๕๒ คน ทั่วประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นกระทรวงมหาดไทยยังได้เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดของกระทรวงฯ

ตลอดจนเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เข้ารับการฝึกอบรมด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ ด้วย ส่วนคณะกรรมการต่อต้านการค้ามนุษย์ (anti-trafficking council) ก็ได้จัดให้มีการประชุมระดับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมุ่งไปที่ประเด็นปัญหาการค้ามนุษย์และการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ซึ่งในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ มีพนักงานอัยการในสังกัดสำนักงานอัยการสูงสุดของมาเลเซีย เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมดังกล่าวแล้วจำนวน ๙๙ คน

อนึ่ง จากการตรวจสอบคำขู้อพยพและพื้นที่บริเวณชายแดนติดกับประเทศไทยในเดือน พฤษภาคม และเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ พบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลมาเลเซียที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการค้ามนุษย์ ด้วยการช่วยอำนวยความสะดวกในการลักลอบนำเข้าแรงงานต่างชาติดังกล่าวจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งอาจนำไปสู่การค้ามนุษย์ได้ และมีการสมรู้ร่วมคิดในกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชาของมาเลเซียในรูปแบบของการรับสินบนเพื่ออำนวยความสะดวกในการอพยพข้ามแดน ซึ่งถือเป็นหนึ่งอุปสรรคขัดขวางความพยายามในการต่อต้านการค้ามนุษย์ของมาเลเซียเป็นอย่างมาก กระทั่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่รัฐบาลมาเลเซียได้ทำการเปิดเผยแผนการหรือกลยุทธ์ที่คิดขึ้นโดยเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของมาเลเซียเพื่อปรับปรุงแก้ไขระบบการควบคุมเกี่ยวกับหนังสือเดินทางในหลาย ๆ จุดตรวจรับเข้าประเทศ และรัฐบาลได้ลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวด้วยการไล่ออกจากราชการจำนวน ๑๕ ราย สักพักงานจำนวน ๑๔ ราย ระงับเงินเดือนจำนวน ๘ ราย และสั่งโยกย้ายอีกจำนวนกว่า ๖๐ ราย อีกทั้งยังได้ควบคุมตัวเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการอพยพเข้าเมืองและมีส่วนเกี่ยวข้องในอาชญากรรมค้ามนุษย์ และฟ้องร้องคดีกับเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจำนวน ๕ ราย ซึ่งคดีอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาของศาลในช่วงที่จัดทำรายงานนี้

อย่างไรก็ดี ในระหว่างการจัดทำรายงานปี พ.ศ. ๒๕๖๐ นี้ รัฐบาลมาเลเซียยังคงเดินหน้าพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการค้นหาเป้าหมายที่ต้องสงสัย การส่งผู้ร้ายข้ามแดน และการสืบสวนสอบสวนให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับประเทศไทย

๔. การคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย

ความพยายามของรัฐบาลมาเลเซียในการคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์นั้น แม้รัฐบาลจะมีความพยายามเพิ่มมากขึ้นจากปีก่อน ๆ แต่ในภาพรวมมาเลเซียยังมีมาตรการในการคุ้มครองเหยื่ออย่างไม่เหมาะสมเพียงพอ เนื่องจากในขณะที่คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลนั้นไม่ได้หมายความว่าเหยื่อทุกรายจะได้รับเสรีภาพในการเคลื่อนไหวร่างกายและสามารถทำงานในมาเลเซียได้ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ หน่วยงานผู้บังคับบัญชาของมาเลเซียสามารถค้นหาและคัดกรองผู้ที่มีโอกาสตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ได้จำนวน ๓,๔๑๑ ราย และพบว่ามีผู้ที่เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์จำนวน ๑,๕๕๘ ราย ซึ่ง

เป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีเหยื่อการค้ามนุษย์เพียงจำนวน ๓๐๕ ราย) ซึ่งโดยทั่วไปแล้วหน่วยงานใช้บังคับกฎหมายจะสันนิษฐานเบื้องต้นว่าแรงงานหญิงสาวชาวต่างชาติที่ทำงานอยู่ในสถานบริการอาบอบนวดเป็นผู้มีความเป็นไปได้ที่จะตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์โดยไม่ต้องคัดกรองซ้ำอีก ซึ่งในขณะที่จัดทำรายงานนี้รัฐบาลได้จัดให้มีการประเมินสุขภาพจิตของเหยื่อที่คัดกรองได้ข้างต้นไปบางส่วนแล้ว พร้อมกับอนุญาตให้เหยื่อชาวต่างชาติมีเสรีภาพในการเคลื่อนไหวเพิ่มมากขึ้น แต่อาจด้วยความล่าช้าได้การขอหนังสือเดินทางจากสถานทูตในประเทศของเหยื่อเอง ทำให้ในขณะนั้นรัฐบาลมาเลเซียสามารถดำเนินขั้นตอนอนุญาตเข้าเมืองให้แก่แรงงานต่างชาติได้เพียง ๑๒ ราย และยังมีแรงงานต่างชาติที่รอหนังสือเดินทาง รวมทั้งแรงงานที่ถูกปฏิเสธและรอการส่งตัวกลับประเทศของพวกเขาอีกจำนวน ๒๘ ราย

ต่อมาในช่วงระหว่างจัดทำรายงานนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดและรองนายกรัฐมนตรีของมาเลเซียได้อนุมัติในหลักการและกำหนดให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ซึ่งสาระสำคัญของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังกล่าว คือ การอนุญาตให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อสามารถทำงานและสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระทั้งในและนอกสถานที่อำนวยความสะดวกของรัฐบาล รวมถึงจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัย การคัดกรองทางการแพทย์ การประเมินสุขภาพจิตแก่เหยื่ออนุญาตให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ค้ามนุษย์ชดใช้ค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนให้แก่เหยื่อ และกำหนดวิธีการสำหรับเหยื่อในการฟ้องร้องคดีแพ่งกับผู้กระทำความผิด รวมทั้งขยายระยะเวลาการมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวแก่เหยื่อจาก ๑๔ วัน เป็น ๒๑ วัน (สำหรับผู้ที่คาดว่าอาจเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์) ทั้งนี้ เพื่อให้การสืบสวนสอบสวนมีความละเอียดถี่ถ้วนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังอนุญาตให้องค์กรที่มีไม่ภาครัฐ (NGOs) ทำหน้าที่เป็นให้ความคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ได้ เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลมาเลเซียยังได้ประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภาคประชาสังคมในหลายด้านด้วยกัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการร่วมมือกันเพื่อพัฒนาการสร้างความมาตรฐานกระบวนการความร่วมมือในการให้สิทธิแก่เหยื่อที่จะเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระและสิทธิที่จะได้รับอนุญาตทำงานในมาเลเซียได้

สำหรับผู้ที่ได้รับการยืนยันแล้วว่าเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย นั้น สามารถอาศัยอยู่ในสถานที่อำนวยความสะดวกของรัฐบาลมาเลเซียได้เป็นระยะเวลา ๙๐ วัน ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งตามคำสั่งศาลเพื่อคุ้มครองชั่วคราว อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติพบว่าเหยื่อบางรายพักอาศัยอยู่ในที่พักพิงของรัฐบาลนานถึง ๖ เดือน ทำให้ที่พักพิงมีความแออัดมากเกินไป เช่น ที่พักพิงที่มีขนาดใหญ่ที่สุดซึ่งมีไว้สำหรับรองรับเหยื่อประมาณ ๗๐ คน ในบางครั้งมีผู้พักอาศัยอยู่ในที่พักพิงดังกล่าวเป็นจำนวนมากถึง ๒๐๐ คน หรือมากกว่านั้น และเหยื่อส่วนมากที่อยู่ในที่พักพิงยังปราศจากเสรีภาพในการเคลื่อนไหว

ร่างกายหรือปราศจากสิทธิในการทำงาน ซึ่งเป็นเรื่องที่สวนทางกับหลักปฏิบัติที่ดีที่สุดของโลก (global best practices)

ด้านสถานที่อำนวยความสะดวกสำหรับเหยื่อ ซึ่งรวมถึงที่พักพิงที่จัดขึ้นโดยรัฐบาลมาเลเซียนั้น กระทรวงการพัฒนาสตรี ครอบครัว และชุมชน (Ministry of Women, Family, and Community Development) ได้จัดให้มีที่พักพิงแก่เหยื่อการค้ามนุษย์จำนวน ๗ แห่ง ประกอบด้วยที่พักพิงสำหรับเหยื่อที่เป็นสตรีจำนวน ๔ แห่ง ที่พักพิงสำหรับเหยื่อที่เป็นเพศชายจำนวน ๑ แห่ง และที่พักพิงสำหรับเหยื่อที่เป็นเด็กอีกจำนวน ๒ แห่ง แต่ต่อมารัฐบาลมาเลเซียได้ทุ่มงบประมาณ ๓.๐๖ ล้านริงกิตมาเลเซีย เพื่อสร้างที่พักพิงสำหรับเหยื่อการค้ามนุษย์ขึ้นใหม่อีก ๓ แห่ง ในรัฐเกดะห์ รัฐกลันตัน และรัฐซาราวัก โดยจัดให้มีบริการพื้นฐานสำหรับเหยื่อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของอาหารการกิน ที่พัก บริการทางการแพทย์ กิจกรรมทางสังคมและศาสนา ตลอดจนความมั่นคงปลอดภัยในที่พักพิงของรัฐบาลด้วย

ส่วนองค์กรที่มีใช้ภาครัฐก็ได้จัดให้มีบริการฟื้นฟูสภาพและการให้คำปรึกษาแก่เหยื่อบางรายซึ่งเหยื่อสามารถที่จะใช้โทรศัพท์ติดต่อสื่อสารภายนอกได้อย่างน้อยเดือนละครั้ง และให้โอกาสเหยื่อในการที่จะรับจ้างทำงานหัตถกรรมและกิจกรรมที่สามารถสร้างรายได้อื่น ๆ ได้ แต่องค์กรที่มีใช้ภาครัฐจะมีพนักงานไม่เพียงพอที่จะรองรับเหยื่อที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และที่ผ่านมารัฐบาลมาเลเซียจะไม่ได้เข้ามาสนับสนุนในเรื่องของเงินทุนเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม มีข้อมูลว่าในช่วงของการทำรายงานนี้ รัฐบาลมาเลเซียได้ใช้งบประมาณสนับสนุนแก่องค์กรนอกัฐบาลทั้งหมด ๓ องค์กร เป็นเงินจำนวน ๔๘๓,๐๐๐ ริงกิตมาเลเซีย ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็นสิบเท่าของงบประมาณที่เคยให้แก่องค์กรที่มีใช้ภาครัฐในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ เพื่อดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ในที่พักพิงสำหรับเหยื่อการค้ามนุษย์ และยังเพิ่มงบประมาณสนับสนุนให้แก่กระทรวงการพัฒนาสตรีฯ จากเงินจำนวน ๔.๘ ล้านริงกิตมาเลเซีย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๕.๓ ล้านริงกิตมาเลเซีย เพื่อปฏิบัติงานด้านสถานที่พักพิงและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเหยื่อการค้ามนุษย์อีกด้วย

๕. การป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย

รัฐบาลมาเลเซียได้พยายามผสมผสานมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยกระทรวงมหาดไทย (the home affairs ministry) ร่วมกับผู้แทนจาก ๕ หน่วยงานใช้บังคับกฎหมาย องค์กรอื่น ๆ ของรัฐ และผู้แทนจากองค์กรที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อจัดให้มีการประชุมร่วมกันในแต่ละเดือน และประสานการมีส่วนร่วมในการต่อต้านการค้ามนุษย์ระหว่างหน่วยงาน ตลอดจนจัดการฝึกอบรมให้แก่คณะรัฐมนตรีประจำกระทรวงต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่เข้มงวดยิ่งขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลมาเลเซียได้ทุ่มงบประมาณเป็นเงินจำนวน ๔ ล้าน ริงกิต มาเลเซีย เพื่อก่อตั้งหน่วยงานทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในมาเลเซีย ในขณะที่รองนายกรัฐมนตรีแห่งมาเลเซียได้อนุมัติแผนปฏิบัติการแห่งชาติฉบับปรับปรุงล่าสุด ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ (national action plan spanning 2016-2020) ที่มุ่งในการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยอาศัยบทบัญญัติกฎหมายที่มีความเข้มงวด การพัฒนาความร่วมมือและการพัฒนาทักษะในการสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชาหมาย ยกกระดับความตระหนักของสาธารณะ และพัฒนาความเป็นหุ้นส่วนระหว่างรัฐบาลและองค์กรที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งที่ผ่านมารัฐบาลได้จัดให้มีโครงการยกระดับความตระหนักของประชาชนในอุตสาหกรรมเกษตรไปแล้ว ๑๑ โครงการ และได้สร้างกิจกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในหลาย ๆ ภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศอีกด้วย นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้ประกาศผ่านทางวิทยุและโทรทัศน์ รวมทั้งทำการเผยแพร่จุลสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ผ่านศูนย์ข้อมูลข่าวสารทั่วประเทศเพิ่มมากขึ้นจากปีก่อน ๆ ด้วย

อนึ่ง รัฐบาลมาเลเซียมีบันทึกความเข้าใจเพื่อการปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ในเรื่องของสัญญาจ้างแรงงานต่างชาติ และสิทธิแรงงานต่างชาติกับรัฐบาหลีลังกา รัฐบาลเวียดนาม รัฐบาลประเทศไทย รัฐบาลจีน รัฐบาลปากีสถาน รัฐบาลบังกลาเทศ รัฐบาลอินเดีย และรัฐบาลกัมพูชา และในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลมาเลเซียได้ขยายขอบเขตของบันทึกความเข้าใจที่ทำไว้กับกัมพูชาเกี่ยวกับแรงงานสัญชาติกัมพูชาที่มาทำงานเป็นคนรับใช้ แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และการก่อสร้างในมาเลเซีย ทั้งยังได้จัดให้มีการฝึกอบรมด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ให้บุคลากรทางการทูตของตนก่อนที่จะไปปฏิบัติภารกิจในต่างประเทศเพื่อการรักษาสันติภาพในระหว่างประเทศ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ด้านแรงงานก็ได้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ณ สนามบินนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ เกี่ยวกับสิทธิ ของแรงงานต่างชาติขณะที่อยู่ในมาเลเซียด้วย

อย่างไรก็ดี ความพยายามในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของรัฐบาลมาเลเซียในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาที่ผ่านรัฐบาลไม่ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าได้พยายามลดอุปสงค์ของการค้ามนุษย์ทางเพศอย่างเต็มที่

๖. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

มาเลเซียเป็นประเทศ ๑ ใน ๖ ของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ถูกจัดให้อยู่ใน Tier 2 ของการค้ามนุษย์ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งสถานการณ์การค้ามนุษย์ของมาเลเซียโดยภาพรวมนั้น มาเลเซียเป็นประเทศต้นทางและประเทศทางผ่านของการค้ามนุษย์ทั้งเหยื่อที่เป็นเพศชาย สตรี และเด็ก ส่วนใหญ่เป็นการค้ามนุษย์ด้านแรงงานซึ่งเหยื่อที่เป็นเพศชาย และการค้ามนุษย์ทางเพศซึ่งเหยื่อที่เป็นสตรีและเด็กโดยพบว่าแรงงานต่างชาติในมาเลเซียส่วนมากอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศเพื่อนบ้าน

และประเทศอื่น ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเข้าเมืองมาโดยฝ่าฝืนกฎหมาย อีกทั้งพบว่า มีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางราย โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองมีส่วนเกี่ยวข้องในการค้ามนุษย์ การลักลอบนำเข้าแรงงานต่างชาติซึ่งอาจนำไปสู่การค้ามนุษย์ได้ รวมทั้งมีการรับสินบนเพื่ออำนวยความสะดวกในการอพยพข้ามแดน ซึ่งถือเป็นหนึ่งอุปสรรคขัดขวางความพยายามในการต่อต้านการค้ามนุษย์ของมาเลเซียเป็นอย่างมาก

รัฐบาลมาเลเซียมีพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายหลักในการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยบัญญัติห้ามการค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบ และมีวัตถุประสงค์ครอบคลุมถึงมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ การให้ความช่วยเหลือ ความคุ้มครอง และความคุ้มกันแก่เหยื่อและผู้แจ้งข่าวหรือผู้พ้องคดีค้ามนุษย์ ตลอดจนมาตรการในการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด และได้กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดไว้อย่างเหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดดังกล่าว

ในมิติของการฟ้องร้องดำเนินคดีค้ามนุษย์ในมาเลเซีย นั้น รัฐบาลมาเลเซียค่อนข้างประสบความสำเร็จในการใช้บังคับกฎหมายเพื่อฟ้องร้องและตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิด โดยเห็นได้จากจำนวนคดีที่ถูกสืบสวนสอบสวนและถูกฟ้องร้อง รวมทั้งการตัดสินลงโทษผู้กระทำความผิดที่เพิ่มมากขึ้นจากปีก่อน ๆ อย่างเห็นได้ชัด สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการใช้บังคับกฎหมายที่มีเพิ่มมากขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างโดดเด่น และรัฐบาลยังได้พยายามใช้บังคับกฎหมายในการฟ้องร้องและตัดสินลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการค้ามนุษย์และการกระทำที่อาจนำไปสู่การค้ามนุษย์ด้วย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายงานเห็นได้ว่ารัฐบาลมาเลเซียให้ความสำคัญการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยมุ่งต่อการพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยการจัดให้มีการประชุมและการฝึกอบรมเพื่อประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและในระหว่างประเทศ และพัฒนาความรู้ความเข้าใจของบุคลากรและเจ้าหน้าที่ของรัฐด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์ อีกทั้ง หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการค้ามนุษย์ยังได้มีการแต่งตั้งทีมงานคณะทำงาน และหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจเพื่อการต่อต้านการค้ามนุษย์ในมาเลเซียอย่างเต็มที่ และจากเดิมที่รัฐบาลมาเลเซียไม่ค่อยได้ให้ความสำคัญต่อการสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมด้านการคุ้มครองเหยื่อขององค์กรที่มีใช้ภาครัฐมากนัก แต่ต่อมารัฐบาลได้เพิ่มมาตรการสนับสนุนองค์กรดังกล่าวมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดให้มีมาตรการให้ความคุ้มครอง รวมถึงที่พักพิงและบริการแก่เหยื่อที่เหมาะสมเพียงพอยิ่งขึ้น ซึ่งการผสมผสานความพยายามในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ดีในอนาคตที่มาเลเซียจะสามารถขจัดปัญหาการค้ามนุษย์ และให้ความคุ้มครองแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ได้อย่างเกิดประสิทธิผลด้วยรากฐานที่มั่นคงยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ดี แม้รัฐบาลมาเลเซียจะมีกฎหมายด้านการต่อต้านการค้ามนุษย์เป็นของตนเอง และมีมาตรการพื้นฐานในการให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองแก่เหยื่อ รวมทั้งมีที่พักพิงสำหรับเหยื่อทุกเพศทุกวัยอยู่หลายแห่งด้วยกัน แต่เนื่องจากเหยื่อการค้ามนุษย์ด้านแรงงานในมาเลเซียส่วนใหญ่เป็นเพศชาย การที่รัฐบาลจัดให้มีที่พักพิงแก่เหยื่อที่เป็นเพศชายอยู่เพียงแห่งเดียว อาจไม่เหมาะสมเพียงพอที่จะรองรับต่อสถานการณ์ที่เคยเกิดขึ้นในที่พักพิงของรัฐบาลที่มีเหยื่ออยู่รวมกันในที่พักพิงด้วยความแออัดเกินกว่าจำนวนที่สามารถรองรับได้อย่างเหมาะสม และในขณะที่รัฐบาลพยายามทุ่มงบประมาณไปกับเรื่องของ การให้ความคุ้มครองแก่เหยื่อและการพัฒนาบุคลากรของภาครัฐเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ที่เข้มงวดยิ่งขึ้นนั้น รัฐบาลกลับไม่ได้พยายามลดความต้องการหรืออุปสงค์ของการค้ามนุษย์ทางเพศเท่าที่ควร

ดังนั้นแม้รัฐบาลมาเลเซียจะพยายามสุดความสามารถที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมายคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์ (TVPA) แต่ความพยายามทั้งหมดยังไม่เพิ่มมากขึ้นจากปีก่อน ๆ อย่างมีนัยสำคัญพอที่จะทำให้มาเลเซียขยับขึ้นไปอยู่ใน Tier 1 ได้ อย่างไรก็ดี แม้รัฐบาลมาเลเซียจะยังไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมายคุ้มครองเหยื่อการค้ามนุษย์อย่างเต็มที่ แต่ด้วยความพยายามของรัฐบาลมาเลเซียที่มีเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจึงทำให้มาเลเซียถูกจัดให้อยู่ใน Tier 2 ของการค้ามนุษย์ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งขยับขึ้นมาจากที่เคยอยู่ใน Tier 2 Watch List ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙

อนึ่ง เนื่องจากการค้ามนุษย์เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างร้ายแรง ซึ่งนับเป็นอาชญากรรมร้ายแรงรูปแบบหนึ่ง ที่มีความหลากหลายด้านรูปแบบของการกระทำและมีระดับความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่อาจส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้เป็นอย่างมาก และด้วยเหตุที่มาเลเซียและประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศอื่น ๆ ต่างมีพรมแดนที่เชื่อมโยงถึงกันได้ง่าย ทำให้ต่างก็เป็นทั้งประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศปลายทางการค้ามนุษย์ในอาเซียน การที่มาเลเซียจะสามารถจัดการกับปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น ย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถในการพัฒนาประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศอื่น ๆ ด้วย และท้ายที่สุดก็จะส่งผลกระทบต่อการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบต่อประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนในที่สุด

ดังนั้น รัฐบาลมาเลเซียจึงควรเพิ่มความพยายามในการให้ความคุ้มครองแก่เหยื่อที่เป็นเพศชายมากขึ้นกว่าที่มีอยู่ และจัดให้มีบริการต่าง ๆ แก่เหยื่ออย่างเหมาะสมเพียงพอและทั่วถึงตลอดจนคำนึงถึงสิทธิของแรงงานต่างชาติในมาเลเซียให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักปฏิบัติที่ดีที่สุดในโลก และควรเพิ่มความพยายามในการดำเนินมาตรการเพื่อลดอุปสงค์ของการค้ามนุษย์ภายในประเทศให้มากยิ่งขึ้น